

direkte Skat. Derfor vil jeg henstille til den ærede radikale Ordfører, om vi ikke kunde faa en lidt mere populær Fremstilling af dette Punkt i hans Tale, som i mine Øren naturligvis paa Grund af en vis Uformuenhed til at lodde de Dybder, her er Tale om, klang paa saa underlig naturstridig Maade.

Korsgaard: Til det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) skal jeg kun sige et Par Ord. Jeg har intet udtalt om, at jeg eller mit Parti ønsker, at de frie Kræfter skal have Lov til at røre paa sig paa en saadan Maade, at der vil fremkomme en unaturlig Prisforhøjelse. Hvis Indenrigsministeriets Budget formindskes, vil Statens Udgifter blive mindre, men der vil intet være præjudiceret i Retning af, om de frie Erhverv vil kunne tjene mere eller mindre. De to Ting har intet som helst med hinanden at gøre. Naar endelig det ærede Medlem sagde, at jeg holdt paa indirekte Skatter og heller ikke ønskede direkte Skatter, er det ganske urigtigt, idet jeg tværtimod udtalte, at jeg var klar over, at man baade nu og i en nærmere Fremtid maatte være forberedt paa, at der vilde blive udskrevet meget store direkte Skatter.

Den højtærede Finansminister sluttede med at sige, at der i mit Foredrag var to Perler, som vilde blive husket. Den første bestod i, at jeg vilde have, at Indtægterne paa 3 000 til 5 000 Kr. skulde betale en Ubetydelighed mere i Skat. Jeg haaber og tror, at den vil have vist sig at være uægte, og uægte Perler er nu en Gang ikke saa højt i Pris, selv om der købes temmelig mange af dem, da de ægte efterhaanden er blevet meget kostbare. Den anden var den, at jeg og mit Parti skulde have stillet os paa det Standpunkt, paa den ene Side at ville gaa med til en Lønforhøjelse, men paa den anden Side ikke at ville gaa med til at udskrive de fornødne Skatter. Den højtærede Finansminister nikker, og jeg haaber, at jeg maa forstaa Nikket som en Bekræftelse. Men ogsaa denne Perle vil vise sig at være uægte, og den vilde heller ikke have vist sig for den højtærede Finansminister som en Perle, hvis blot den højtærede Finansminister havde hørt en lille Smule bedre efter, hvad jeg sagde. Thi jeg konkluderede netop derhen, at hvis det skulde vise sig, at man trods Besparelser behøvede flere Penge end dem, der vil komme ind, dels ved, at de Love, vi nu en Gang har, indbringer mere end forventet, dels ved de foreslaaede Luksusskatter, vilde vi fra vor

Side naturligvis være villige til at skaffe dem. Jeg sagde, vi kunde meget vanskeligt tænke os at gaa med til at tilvejebringe dem gennem Laan. Der bliver da ikke andet tilbage end at faa dem gennem Skatter. Af hvilken Art Skatterne skal være, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tvivler ikke om, at det vil blive direkte. Det eneste, jeg sagde om dette Punkt, var, at vi vilde ikke gerne, jeg kunde maaske endog sige, vi vilde meget nødvendig gaa med til den summariske Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister vil løse Sagen ved uden videre at opkræve et Kvartals Skat, saaledes at ogsaa de mindste Indtægter kom til at bidrage hertil — Indtægter, som efter vor Opfattelse er saa smaa, at de paa ingen Maade taaler større Skattebyrde, end de har. Altsaa, det er ganske urigtigt, at der fra vor Side skulde være udtalt noget som helst om, at vi ikke vilde gaa med til at skaffe Balance. Jeg maa igen understrege, at det, vi ønsker, er at faa størst mulig Klarhed over, hvad man kan vente sig, dels med Hensyn til Indtægter og dels med Hensyn til Udgifter. Den højtærede Finansminister vil rimeligvis mene, at saadanne Oplysninger er givne i tilstrækkelig Grad. Det mener vi ikke, og vi haaber, at den højtærede Minister vil regne med den Forstandsgrad, vi er i Besiddelse af, og indrette sig derefter.

I øvrigt skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslagene. Det er særlig Automobilskatten, hvorpaa der er ofret ikke ganske faa Ord. Vi har imod den en Ting, som jeg vist ikke fik nævnt forleden. Det er den tilbagevirkende Kraft. Den er vi imod af principielle Grunde, idet vi overhovedet ikke mener, at man, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder taler derfor, bør lade Lovene have tilbagevirkende Kraft. Vi kan gaa med til, at Køretøjer, der anvendes til Udlejning, beskattes, og jeg kan endda være tilbøjelig til at mene, at der ikke er særlig Grund til, at de skal i en lavere Skatteklasser end de Automobiler, som beskattes med højere Takster. Enten maa man se Drosken under Synspunktet Luksuskøretøj for den, der benytter den, eller under Synspunktet Nyttøkøretøj. Og det er min Tro, at Drosken i større Grad bruges som Lystkøretøj end som Nyttøkøretøj, idet jeg f. Eks. vil mene, at naar en Mand eller Kvinde paa en Lystrejse benytter Droske til at bringe sin Bagage fra Jernbanen til sit Hotel, falder det ind under Lystkørsel. Jeg vil